

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 8 năm 2023

Số 667

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Học chơn lời là phải học làm sao?
- 2) Muốn quý thương chính mình phải làm sao?
- 3) Muốn bớt lo thì phải làm sao?
- 4) Tại sao khờ?
- 5) Thị phi để làm gì?
- 6) Phá người khác có ích lợi gì không?
- 7) Giúp đỡ người khác có ích không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 11-11-2005 7:40 AM Hỏi: Học chơn lời là phải học làm sao? Đáp: Thừa học chơn lời là nói thật. Kệ: Sự thật Trời ban quy một mối Sửa mình tiến hóa tự đạt ngôi Nguyên lý thâm sâu Trời ban phước Thành tâm tu luyện không thay đổi.	2) San Diego, 12-11-2005 7:45 AM Hỏi: Muốn quý thương chính mình phải làm sao? Đáp: Thừa muốn quý thương chính mình thì phải siêng năng hành pháp. Kệ: Tiên triển vô cùng phải tự lo Cần mẫn tu tâm chẳng dấn dò Đường đời đường đạo chẳng quanh co Thực hành chánh pháp chẳng cần lo.
3) San Diego, 13-11-2005 7:50 AM Hỏi: Muốn bớt lo thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn bớt lo đừng thị phi. Kệ: Rước trong tâm tạo động khờ Giải mê phá chấp chẳng mập mờ Cảm thông Trời Phật chẳng thờ ơ Thực hành chánh pháp khỏi mập mờ.	4) San Diego, 14-11-2005 8:00 AM Hỏi: Tại sao khờ? Đáp: Thừa nhiều chuyện không hiểu mà muốn biết. Kệ: Ca tụng không hành cũng như không Nói Phật nghe chơi chẳng có công Không hành không đạt cũng chẳng thông Quý tướng Trời cao tự thực hành.
5) San Diego, 15-11-2005 8:10 AM Hỏi: Thị phi để làm gì? Đáp: Thừa thị phi để phá hoại người khác. Kệ: Tự tu tự tiến tự góp phần Duyên nợ đời nay trong tạm cảnh Học khổ tâm người hay động loạn Gắng tu gắng tiến chẳng bàng hoàng.	6) San Diego, 16-11-2005 4:08 AM Hỏi: Phá người khác có ích lợi gì không? Đáp: Thừa phá hoại người là hậu quả không tốt. Kệ: Phá hoại là việc làm không ích Xây dựng là hữu ích cho chung Anh dũng mới tinh thần xây dựng Quý yêu xứ sở tiến không ngừng.
7) San Diego, 17/11/2005 4:15 AM Hỏi: Giúp đỡ người khác có ích không? Đáp: Thừa giúp đỡ người khác rất hữu ích. Kệ: Tình người sống động giúp đỡ người Sống vui sum hợp sống vui tươi Cùng chung xây dựng tự vui cười Rắc rối không còn mắt sáng tươi.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 28

Hành trình thực hiện hoài hoài
Sửa mình tự tiến đạt đài thanh quang
Tình thương cha mẹ phân ban
Con lo tịnh giải lại càng tinh vi.

Chẳng còn vọng động ước mong
Tu hành tinh tấn thiên tông khai tâm
Huyền cơ siêu lý diệu thâm
Tham thiền nhập định quy thâm đến nơi.

Thực hành bình thân xét suy
Tiến vì dừng tiến chẳng ghi tánh đời
Luôn luôn thức giác hợp thời
Tình thương ban rải đời đời tiến thẳng.

Tiến lên phải vượt nhiều tầng
Thấy không mà có mở phần cảm giao
Điển thanh điển giải nhiều màu
Tâm thân tự đạt cao sâu tâm người.

Montreal, ngày 19-7-1980

“Hành trình thực hiện hoài hoài”: Trong hành trình chúng ta phải thực hiện trong tuần tự, đi tới mãi mãi.

“Sửa mình tự tiến đạt đài thanh quang”: Tự tiến rồi các bạn có khừ trước lưu thanh thì các bạn mới còn thanh. Thanh mới đi tới hòa thanh rồi nó mới sáng suốt, kêu bằng thanh quang.

“Tình thương cha mẹ phân ban”: Luôn luôn cha mẹ ở thế gian cũng phân ban, mà Cha Trời Mẹ Đất cũng phân ban tình thương cho chúng ta.

“Con lo tịnh giải lại càng tinh vi”: Chúng ta phải tinh tấn tu hành mới thấy sự tinh vi sáng suốt của chính mình. Phải bền tâm vững chí thực hiện hoài hoài trong cuộc hành hương, từ đời lẫn đạo đều được khai thông. Chúng ta phải dày công mới được.

“Chẳng còn vọng động ước mong”: Không còn vọng động nữa, không có ước mong chuyện đời. Tôi có xe hơi, nhà lầu, một lăm bạn ơi! Nó làm cho đầu óc các bạn nặng. Để tùy cơ ứng biến phát triển,

lo tu, lo học đó là các bạn sẽ có cái của thiên miền không dùng hết đâu, đừng có lo đói lo khổ.

“Tu hành tinh tấn thiên tông khai tâm”: Chúng ta tu hành tinh tấn, chúng ta đi theo cái ý Trời để khai tâm chúng ta.

“Huyền cơ siêu lý diệu thâm”: Huyền cơ của trời đất sắp đặt thì bí mật của thế gian, của trời đất là cái siêu lý diệu thâm để dẫn giải chúng ta. Nhiều người xảy ra công chuyện rồi mới biết. Trời ơi! Chính ông Trời đã làm hết rồi chớ tôi có làm gì được đâu. Các bạn bây giờ có vợ có chồng, rồi sanh con. Các bạn biết kế hoạch, nhưng mà các bạn có làm được đâu. Cũng là do Trời quy định cho các bạn sự sống hiện tại. Nhiều người thức giác dòm lại một bầy con sau này làm sao? Lo lắm nhưng mà lo đâu có được, rốt cuộc rồi các bạn cũng nói Trời cho tôi mới có, chớ không tôi cũng chẳng có cái này. Cái đó mới là đúng. Khi chúng ta hiểu những gì trời đất sắp đặt, chúng ta chỉ tinh tấn lo tu thôi.

Cái gì cũng có cha mẹ lo, có trời đất lo. Luật của tạo hóa mình không nắm được mà mình lo. Chỉ có Thượng Đế mới nắm được luật tạo hóa thì Ngài đã lo cho mình rồi, mình đâu có lo được nữa, mình chỉ lo tu thôi.

“Tham thiền nhập định quy thâm đến nơi”: Chúng ta tham thiền tu, nhập định rồi chúng ta mới quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng. Lúc đó, chúng ta mới đến nơi được. Tu là phải sửa chữa, chứ không phải tu để cầu xin. Nếu cầu xin sẽ gây thêm sự phức tạp cho nội tâm, khó tầm chơn lý.

“Thực hành bình thân xét suy”: Chúng ta thực hành rồi, đâu đó có trật tự rồi, bình thân chúng ta xét suy.

“Tiến vì dừng tiến chẳng ghi tánh đời”: Chúng ta dùng thanh điển để tiến mãi, tiến mãi. Nhờ cái dừng để đi tới dù cho thấy suy sụp, khổ, khảo đảo nhưng mà chúng ta giữ cái dừng để đạt thanh. Không có ghi tánh đời. Tánh đời phải hơn thua, phải suy tính. Còn đây, chúng ta nghĩ về cái thanh, dừng tiến để đạt thanh.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 21 tháng 3 năm 1970

Nội tâm bất ổn gần sân hận
Chí khí hùng anh tự giác lần
Đổi hướng xoay chiều minh thiện giải
Tùy cơ ứng biến luyện chuyên cần.

Chớ nên luận xét xa gần
Chính mình chưa trị, vậy cần trị ai ?
Đường đời duyên nợ phân hai
Sanh con đẻ cháu lập đài thế sanh
Tu thời ý chí hùng anh
Đánh tan tập quán, mở màn thanh không
Ở đời duyên điển tháp tông
Tu thời thanh lọc cơ còng giải tan
Xưa kia Phật nhập Niết Bàn
Nay người cũng phải theo đàn cũ đi
Chớ nên luận lý tại vì
Bận tâm không thể tu mi như người
Anh hùng chẳng có biếng lười
Chỉ lo chung tiến vui cười tiến thắng
Nay không tiến được, găng lần
Mai kia sẽ đến tận tầng Phật Tiên
Gắng làm mới có đồng tiền
Gắng tu mới tiến đến gần Phật Tiên
Tuy rằng Trời Phật không riêng
Đâu đâu cũng có nổi liền trước thanh
Ước mong bộ óc vui lành
Khai thông các nẻo hợp thành điển quang.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

99. CHUYỆN HƠN MỘT NGÀN KẺ NGU (Tiền Thân Parosahassa)

Ngàn kẻ ngu tụ hội...,

Câu chuyện này, khi trú ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một câu hỏi của người phàm phu ngoại đạo. Câu chuyện sẽ được kể trong Tiền thân Sarabhangā. (số 522)

Một thời, Các Tỳ kheo hội họp tại Chánh pháp đường, ngồi tán thán công đức của vị Tướng quân Chánh pháp như sau:

- Tướng quân Chánh pháp Xá-lợi-phất đã giải thích một cách rộng rãi một câu trả lời vắn tắt của bậc Đạo Sư.

Bậc Đạo Sư đến và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, các ông nay ngồi đang bàn luận vấn đề gì?

Khi được trả lời về vấn đề đang bàn đến, bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Xá-lợi-phất mới giải thích một cách rộng rãi một câu nói vắn tắt của Ta. Trong thời quá khứ, Xá-lợi-phất cũng trả lời như vậy.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra trong gia đình một Bà-la-môn phương tây bắc, học tất cả tài nghệ ở Takkasila. Rồi ngài từ bỏ dục, xuất gia làm vị tiên nhân du sĩ, chứng được năm Thắng trí và tám Thiền chứng, và trú tại Tuyết Sơn. Bồ Tát có năm

trăm vị tu khổ hạnh vây quanh. Vị đệ tử đầu tay của ngài, trong mùa mưa, đem theo một nửa hội chúng tu sĩ, đi đến chỗ ở của quần chúng để xin muối và giấm. Đây là thời Bồ Tát phải đi đến mạng chung. Các đệ tử muốn biết sự chứng đắc của ngài, liền hỏi:

- Ngài đạt được quả vị gì?

Bồ Tát trả lời:

- Không có gì.

Nói vậy xong, ngài từ trần và sanh lên cõi Phạm thiên quang âm (các Bồ Tát có thể được Thiên chứng Sắc giới, nhưng không thể vượt qua Sắc giới để sanh vào Vô sắc giới). Các đệ tử không hiểu ý nghĩa lời nói ấy liền nói:

- Thầy chúng ta đã không chứng được gì.

Vì vậy họ không có tổ chức lễ thiêu ở nghĩa địa một cách cung kính. Người đệ tử đầu tay trở về và hỏi:

- Sư trưởng ở đâu?

- Sư trưởng đã tịch rồi.

- Các bạn có hỏi Sư trưởng chứng đắc gì không?

- Vâng, chúng tôi có hỏi.

- Sư trưởng trả lời như thế nào?

- Sư trưởng trả lời: Không có gì! Nghe nói vậy, chúng tôi không làm lễ thiêu ở nghĩa địa một cách cung kính.

Vị đệ tử đầu tay nói:

- Các bạn không hiểu ý nghĩa của lời Sư trưởng nói. Sư trưởng đã đạt được thiên chúng Vô sở hữu xứ.

Chúng đệ tử nghe vị ấy nói vậy nhiều lần, nhưng không tin. Bồ Tát biết được sự việc, suy nghĩ: “Các người ấy thật là mù và ngu. Chúng không tin đệ tử đầu tay của ta! Ta sẽ làm cho sự việc này trở thành rõ ràng trước đại chúng”.

Rồi Bồ Tát từ Phạm thiên giới đi xuống, với thần lực lớn, đứng giữa hư không, trên tu viện của mình, tán thán trí tuệ của đệ tử trưởng và nói lên bài kệ này:

*Ngàn kẻ ngu tụ hội
Khóc than một trăm năm,
Không bằng một người trí*

Hiểu nghĩa lời được nói.

Như vậy, bậc Đại Sĩ đứng giữa hư không, thuyết pháp, làm cho hội chúng các tu khổ hạnh tỉnh ngộ rồi đi về Phạm thiên giới. Các tu khổ hạnh ấy trở thành có trí và sau khi mệnh chung cũng đều được tái sinh về cõi Phạm thiên.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:

- Lúc bấy giờ, vị đệ tử đầu tay là Xá-lợi-phất, còn Đại Phạm thiên là Ta vậy.

(còn tiếp)

